

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนครพนม

ว่าด้วย การดำเนินการทางวินัยต่อผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร

พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยนครพนม ว่าด้วย การดำเนินการทางวินัยต่อผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร เพื่อใช้ในการดำเนินการทางวินัยต่อข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาและพนักงานมหาวิทยาลัยหรือพนักงานตามสัญญาจ้างหรือบุคคลอื่นที่ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. ๒๕๔๘ ประกอบกับมาตรา ๑๗ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๗ มาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และมติสภามหาวิทยาลัยนครพนมในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนครพนม ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัยต่อผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนครพนม ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัยต่อผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“ก.พ.อ.” หมายความว่า คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยนครพนม

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยนครพนม

“นายกสภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า นายกสภามหาวิทยาลัยนครพนม

“ผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร” หมายความว่า อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี หัวหน้า

ภาควิชา หัวหน้าสาขาวิชา ประธานคณะกรรมการหลักสูตร ผู้อำนวยการ หรือตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่า

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า อธิการบดี คณบดี และให้หมายรวมถึงนายกสภามหาวิทยาลัยในกรณีดำเนินการทางวินัยต่ออธิการบดี

“ผู้ถูกล่ามโซ่” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดทางวินัยตามข้อบังคับนี้

“คณะกรรมการสอบสวน” หมายความว่า คณะบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งให้ทำหน้าที่เป็นกรรมการสอบสวนทางวินัยตามข้อบังคับนี้

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่สังกัดมหาวิทยาลัยนครพนม

“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้างให้ทำงานให้มหาวิทยาลัยนครพนม โดยได้รับค่าจ้างหรือค่าตอบแทนจากเงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยนครพนม

ข้อ ๕ ให้นำข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ว่าด้วยพนักงานมหาวิทยาลัย ข้อบังคับว่าด้วยการสอบสวนพิจารณาเพื่อลงโทษทางวินัย ข้อบังคับว่าด้วยการลงโทษทางวินัย ข้อบังคับว่าด้วยการสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ข้อบังคับว่าด้วยการจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยตำแหน่งประเภทผู้บริหาร และระเบียบข้อบังคับอื่นของมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม รวมทั้งให้อิงมาตรฐานการดำเนินการตาม กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๑ ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับตามวรรคหนึ่งซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๖ กรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ และให้คำวินิจฉัยนั้นเป็นที่สุดท้าย

ข้อ ๗ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ คำสั่ง หลักเกณฑ์และวิธีการ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๘ เมื่อความปรากฏต่อสภามหาวิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัย หรือมีผู้กล่าวหา หรือพบเหตุอันควรสงสัย โดยมีหลักฐานตามสมควร ว่าผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารผู้ใด มีพฤติการณ์อันล่อถึง

การทุจริตต่อหน้าที่ กระทำผิดวินัย หรือประพฤติผิดจรรยาบรรณอันเป็นความผิดวินัย ให้สภามหาวิทยาลัยเร่งดำเนินการทางวินัยโดยพลัน โดยให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ หรือ กฎระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศอื่นใดตาม ข้อ ๔ แล้วแต่กรณี เว้นไว้แต่เป็นกรณีการกระทำที่มีใช้ความผิดวินัย อย่างร้ายแรงหรือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่ ก.พ.อ. กำหนด จะไม่ตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

เมื่อการเป็นที่ปรากฏต่อผู้บังคับบัญชา หรือเมื่อมีการร้องเรียน หรือพบเหตุอันควรสงสัย โดยมีหลักฐานตามความสมควร ว่าด้วยผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารคนใดมีพฤติกรรมกระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชา โดยตรงดำเนินการสอบสวนพฤติกรรมเบื้องต้นแล้วสรุปสาระนำเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาโดยเร็ว

ผู้บังคับบัญชาคนใดละเว้นการดำเนินการทางวินัยต่อผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารหรือบุคคลอื่นที่อยู่ใต้บังคับบัญชาของตน หรือสื่อให้เห็นว่ากระทำการโดยช่วยเหลือหรือปกปิดความผิด ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชานั้น

ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่และเป็นการกระทำผิดวินัยร้ายแรง

การดำเนินการทางวินัยต่อผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารต้องเคร่งครัดกว่ากรณีของข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยทั่วไป

ข้อ ๙ ในการที่ต้องดำเนินการตามข้อ ๗ แม้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารผู้นั้นจะพ้นจากราชการไปแล้วภายในหนึ่งปีให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยโดยมิเว้น เว้นแต่พ้นจากราชการเพราะเหตุตาย

หมวด ๒

คณะกรรมการสอบสวนและการสอบสวน

ข้อ ๑๐ ในการดำเนินการทางวินัยต่อผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารระดับที่ต่ำกว่าอธิการบดี ให้อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และเมื่อตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้วให้รายงานต่อนายกสภามหาวิทยาลัย

การดำเนินการทางวินัยต่ออธิการบดีที่เป็นข้าราชการหรือที่ได้พ้นจากความเป็นข้าราชการไปแล้วแต่เป็นเวลาไม่เกินหนึ่งปี หรือผู้ที่เคยดำรงตำแหน่งอธิการบดีที่ได้พ้นจากตำแหน่งและความเป็นข้าราชการไปแล้วแต่เป็นเวลาไม่เกินหนึ่งปี ให้เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งกรรมการสอบสวน

การดำเนินการทางวินัยต่ออธิการบดีที่ไม่เป็นข้าราชการหรือที่เคยเป็นข้าราชการแต่พ้นจากความเป็นข้าราชการแล้วเป็นเวลาเกินหนึ่งปี หรือเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือบุคคลอื่น ให้นายกสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๑๑ คณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๙ ต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน โดยอาจแต่งตั้งจากข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัย หรือจากข้าราชการหรือพนักงานสถาบันอุดมศึกษาอื่น หรือจากผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานอื่นมาร่วมเป็นกรรมการสอบสวนด้วยก็ได้ และต้องประกอบด้วยนิติกรหรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมายร่วมเป็นกรรมการด้วยอย่างน้อยหนึ่งคน

ให้แต่งตั้งเลขานุการของคณะกรรมการสอบสวนซึ่งอาจเป็นกรรมการด้วยหรือไม่ก็ได้ หรืออาจจะมีผู้ช่วยเลขานุการด้วยหรือไม่ก็ได้

ประธานกรรมการสอบสวนต้องดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา เมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว แม้ภายหลังประธานกรรมการจะดำรงตำแหน่งต่ำกว่าหรือเทียบได้ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา ก็ไม่ทำให้การแต่งตั้งนั้นเสียไป

ข้อ ๑๒ การดำเนินการเมื่อมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน การคัดค้านคณะกรรมการสอบสวน การเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวน ให้นำความตาม ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ ข้อ ๑๗ และ ข้อ ๑๘ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยนครพนม ว่าด้วย การสอบสวนพิจารณาเพื่อลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๑ มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๑๓ กระบวนการและวิธีปฏิบัติต่างๆ อันเกี่ยวกับการสอบสวน ให้นำความตาม หมวด ๓ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยนครพนมว่าด้วย การสอบสวนพิจารณาเพื่อลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๑ มาบังคับใช้โดยอนุโลม

หมวด ๓

การสั่งพักงานหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

ข้อ ๑๔ เมื่อมีเหตุผลและความจำเป็นในอันที่จะรักษาผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัย สภามหาวิทยาลัยอาจสั่งให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนพักงานหรือออกจากราชการไว้ก่อน เมื่อเป็นที่ปรากฏว่ามีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งอันเกิดจากหรือเกี่ยวเนื่องกับผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารที่ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวน อาทิ

(๑) ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาในเรื่องที่เกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือเกี่ยวกับความประพฤติการณ์อันไม่น่าไว้วางใจ และสภามหาวิทยาลัยเห็นว่าถ้าให้ผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่อาจเกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัย

(๒) ถูกตั้งกรรมการสอบสวน และต่อมามีคำพิพากษาถึงที่สุดว่า เป็นผู้กระทำความผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น หรือผู้นั้นถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายหลังที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น และสภามหาวิทยาลัยพิจารณาแล้วเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้นได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่าการกระทำความผิดอาญาของผู้นั้นเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๓) กรณีการสั่งพักงานหรือให้ออกจากงานไว้ก่อนให้พนักงานได้ตามที่คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเสนอให้มีการสั่งพักงาน

(๔) มีพฤติการณ์ที่แสดงว่าถ้าคงอยู่ในหน้าที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนพิจารณา

(๕) อยู่ในระหว่างถูกควบคุมหรือขังโดยเป็นผู้ถูกจับในคดีอาญา หรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษาและได้ถูกควบคุม ขัง หรือต้องจำคุก เป็นเวลาติดต่อกันมาเกินกว่าสิบห้าวันแล้ว

(๖) กรณีตามที่สภามหาวิทยาลัยประกาศกำหนด

ข้อ ๑๕ ในการที่จะสั่งพักงานหรือให้ออกจากงานไว้ก่อนให้สภามหาวิทยาลัยใช้ดุลยพินิจโดยคำนึงถึงผลประโยชน์และความเสียหายอันอาจเกิดต่อมหาวิทยาลัย หากยังให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

ในระหว่างสั่งพักงาน ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทน

ข้อ ๑๖ การสั่งพักงานให้สภามหาวิทยาลัยสั่งพักได้คราวละไม่เกินเก้าสิบวันสำหรับแต่ละกรณีความผิดที่ถูกลงโทษ และอาจขยายเวลาได้อีกคราวละไม่เกินหกสิบวันแต่จะขยายเวลารวมแล้วเกินกว่าหนึ่งร้อยยี่สิบวันในแต่ละกรณีมิได้

หากมีการกล่าวหาหลายกรณี ให้พิจารณาระยะเวลาการพักงานตามวรรคแรก สำหรับแต่ละกรณีไป

หากปรากฏว่าเวลาในการพักงานรวมกันแล้วคิดเป็นระยะเวลาที่มากกว่าหกเดือนหรือกรณีการสอบสวนมีเนื้อหาสาระมากจนเห็นว่าจะไม่สามารถดำเนินการได้เสร็จภายในเวลาหกเดือนให้สภามหาวิทยาลัยสั่งให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารผู้นั้นออกจากงานไว้ก่อน

กรณีของผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารที่มีวาระการดำรงตำแหน่ง ให้นับระยะเวลาที่ถูกสั่งพักงานหรือออกจากงานไว้ก่อนรวมอยู่ในวาระการดำรงตำแหน่งด้วย

ข้อ ๑๗ ในระหว่างผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารคนใดถูกสั่งพักงาน สภามหาวิทยาลัยอาจสั่งให้ยุติการจ่ายค่าจ้างและค่าตอบแทนต่าง ๆ สำหรับผู้นั้นไว้ด้วยก็ได้ ต่อเมื่อผลการสอบสวนปรากฏว่าบุคคลนั้นไม่มีความผิดตามข้อกล่าวหา ให้สภามหาวิทยาลัยสั่งจ่ายคืนเงินค่าจ้าง ค่าตอบแทนที่ได้พักการจ่ายไว้โดยไม่ต้องคิดคำนวณดอกเบี้ย

ข้อ ๑๘ เมื่อมีการสั่งการให้ผู้ดำรงตำแหน่งบริหารใดพักงานหรือสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองและผู้ช่วยของผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งด้วย

หมวด ๔

โทษทางวินัย

ข้อ ๑๙ เมื่อคณะกรรมการสอบสวน เสนอรายงานผลการสอบสวนให้ผู้แต่งตั้งพิจารณาหากเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีความผิด ก็ให้ออกคำสั่งและยุติการสอบสวน พร้อมทั้งยกเลิกการพักงานหรือการให้ออกจากงานไว้ก่อน (ถ้ามี) และแจ้งสภามหาวิทยาลัยทราบโดยเร็ว

ในกรณีที่ผู้แต่งตั้งพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหามีความผิดตามที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือตามที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ผู้แต่งตั้งเสนอความเห็นพร้อมรายงานการสอบสวนต่อสภามหาวิทยาลัย และให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณา และมีมติลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามควรแก่พฤติการณ์หรือจะมีมติเป็นประกาศอื่น

ข้อ ๒๐ ในการลงโทษทางวินัยให้สภามหาวิทยาลัยดำเนินการตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยนครพนม ว่าด้วยการลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๑ และกฎเกณฑ์อื่นๆ ว่าด้วยการลงโทษทางวินัยของทางราชการ โดยอนุโลม

กรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารถูกลงโทษทางวินัยตามข้อบังคับนี้ สภามหาวิทยาลัยในฐานะผู้แต่งตั้งผู้บริหารพึงพิจารณาความเหมาะสมในการดำรงตำแหน่งผู้บริหารนั้นด้วย

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๑ การสอบสวนข้อเท็จจริงหรือการดำเนินการทางวินัยตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยนครพนม ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัยต่อผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งดำเนินการก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าการนั้นเป็นการดำเนินการตามข้อบังคับนี้ และหากการใดที่ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ ก็ให้ดำเนินการต่อไปให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑

(ศาสตราจารย์พิเศษ ดร.ภาวิช ทองโรจน์)

นายกสภามหาวิทยาลัย